

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

בפני כב' השופט יהורם שקד

המבקשת: פלונית
(הנתבעת) ע"י ב"כ עו"ד יוסי סביר

נגד

המשיב: פלוני
(התובע) ע"י ב"כ עו"ד מיטל אביקסיס

החלטה

השאלה העומדת על הפרק הינה האם לאפשר לאב להלין אצלו את בנם הקטין של הצדדים, אחת לשבועיים, בערב יום שבת עת הקטין שוהה במחיצתו.

העובדות:

1. בפני תביעה שהגיש האב כנגד האם בעניינו של הבן המשותף..., יליד 12/2011 (להלן: "הקטין" / "הילד"). בקצירת האומר, טען האב בכתב תביעתו כי האם מונעת ממנו קשר רציף ותקין עם הקטין, כי קשר רציף ותקין בינו לבין הקטין יהיה לטובתו של הקטין וכפועל יוצא, עתה לכל אלו, לרבות להסדרי לינה במקום מגוריו.

2. הלכה למעשה, וכפי שיובא בהרחבה להלן, הסוגיה שעל הפרק הינה האם לאפשר לאב להלין את הילד אצלו, אחת לשבועיים, ללילה בודד אם לאו. סברתי בדיון, וביתר שאת לאחר היחשפות לתסקיר, כי יש לאפשר לאב ולילד לחזק את הקשר ביניהם גם על ידי לינה, אחת לשבועיים. עוד כפי שיובא ויתואר להלן, בעוד האם מסרה הסכמתה, היא החליטה מאוחר יותר, באמצעות ב"כ, לסגת מאותה הסכמה משל איש מבין הנוכחים, לרבות בית המשפט, לא נכח בדיון ולא נחשף לסיטואציה באופן בלתי אמצעי.

3. ביום 31.12.13 הוגש תסקיר בעניינם של הצדדים. בתסקיר תיאור מפורט של המצב המשפחתי, תוך מתן ביטוי לחששם ההדדי של ההורים "שכל צעד של פשרה יתפרש כחולשה וכי במקום הרגעה במצב, ייווצרו דרישות וטענות יותר גבוהות ויותר תובעניות מאלו שהיו קודם" (עמ' 6, פסקה ראשונה). באשר לשאלת הלינה, מוצאים אנו בתסקיר התייחסות זו (הדגשות במקור):

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

"התרשמנו כי אין שום מניעה ללינת הילד בבית האב וההיפך הוא. הלינה בבית האב עשויה לתרום לחיזוק והעמקת הקשר שבין האב לבנו, זמן איכות נוסף, צבירת חוויות של אינטימיות וקרבה. התרשמנו כי לאב רצון אמיתי וחיובי להעמקת הקשר עם בנו והבקשה לשינה אצלו היא ביטוי של הרצון הזה".

4. חרף האמור לעיל, כותבות התסקיר אינן ממליצות על לינה בשלב זה, מן הטעמים הבאים:

א. הטעם הראשון - "האם מתקשה מאוד לסמוך על האב ומתנגדת בצורה כל כך נחרצת ללינה של הילד בבית האב, כך שאנו חוששים שהיא לא תצליח בשלב זה להעביר לילד את המסר שבטוח ללון בבית האב, במידה ויכפו זאת עליה".

עם כל הכבוד, עניין לנו עם הקטין ועמו בלבד ובטח שלא עם אמו או עם אביו. בנושא זה, ובצער, עלי לקבוע כי עורכות התסקיר בלבדו בין טובתו של הקטין לבין רצונותיה של אימו ומשאלות ליבה. טובתו של הקטין הינו עקרון אשר מפניו ייסוגו כל יתר השיקולים, יהיו אשר יהיו. לא טובתה של האם ולא טובתו של האב הינם מעניינו של בית המשפט, אלא טובתו של הקטין, ומשנקבע כי טובתו של הקטין ללון אצל אביו, כמצוטט לעיל, אין ולא היה כל מקום ליתן ביטוי לפחדיה או לחששותיה של האם, ולמצער, לא היה כל מקום ליתן להם משקל העולה על התועלת שתצמח לקטין ממפגשיו עם האב.

עוד עלי להוסיף כי אם וככל שהאם מתקשה לסמוך על האב, שלא בעטית האב, מן הראוי שהאם תעשה לשיפור מצבה זה ואולם לא על חשבון הקשר שבין האב לבין הילד. בעיותיה של האם, חששותיה – אשר אינם כנים כלל ועיקר – לא אמורים לפגום בקשר שבין האב לבין הילד, ועם כל הכבוד, לא ציפיתי כי עורכות התסקיר תיתנה לכך משקל כה משמעותי.

עורכות התסקיר הגיעו לכלל מסקנה כי ראוי וטוב לילד ללון בבית האב. לשם כך הוריתי על הזמנת תסקיר ולשם כך ביקשתי את דעתן המלומדת. זו השאלה וזו התשובה ואם חרף האמור לעיל, "לא תצליח האם בשלב זה להעביר לילד את המסר שבטוח ללון בבית האב...", הרי שהבעיה תימצא אצל האם ובטח שלא אצל האב, על כל המשמעויות הנלוות לכך במסגרת ההליך שבפני.

משכך, אני דוחה מכל וכל את הטעם ואת הנימוק מדוע לא להתיר לינה אצל האב.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

ב. הטעם השני - "לפני שנה ו-8 חודשים נחתם הסכם הורות בו ההורים מגיעים להסכמות לגבי המשמורת והסדרי ראייה. מאז חתימת ההסכם לא חל כל שינוי מהותי במצב הילד, המחייב שינוי ההסכם. האם מביעה רצון להיצמד לכל סעיפי ההסכם ולא מוכנה לשום שינוי בהסכם בכלל ושינוי בעניין המשמורת והסדרי הראיה שיכללו לינה בבית האב לפני גיל 3, בפרט".

שוב, ועם כל הכבוד, עורכות התסקיר נטלו לעצמן סמכויות של בית משפט, המוסמך לקבוע בעניינים שבמשפט. אם וככל שההסכם בין ההורים בעניין לינת הקטין אצל האב בעל תוקף מחייב כלפי הקטין אם לאו, הינו עניין שבמשפט ולא עניין לעורכות התסקיר. אמת הדבר כי בשעת אישור ההסכם נקבעו הסדרי ראייה אחרים, אשר אינם כוללים לינת הקטין אצל האב עד הגיעו לגיל 3 שנים, אולם אין מדובר בהשתק עילה, כך שבית המשפט יחויב לקיים אחר הסכם ההורים בעניין זה. מושכלות ראשונים כי שאלת משמורתו של קטין ושאלת הסדרי ראייה בין הוריו לבינו לעולם אינן חלוטות, ובכל עת רשאי הורה לפנות לבית המשפט בעתירה למתן סעדים, אשר יהלמו את טובתו של הקטין לאותה עת. השיקול הבלעדי המנחה את ביהמ"ש בענייני משמורת ילדים הינו עקרון "טובת הקטין". בית המשפט אינו כבול בהחלטות קודמות בעניין המשמורת ואף לא בהחלטה שאישרה את הסכמת הצדדים לגבי משמורת, כל אימת שמתברר כי טובת הקטין מחייבת שינוי ההחלטה בעניין משמורתו, לא כל שכן, בעניין לינה אחת לשבועיים אצל האב (השווה: ע"מ 384/06, ו' א' נ' ו' (ז) מ', 28/3/07).

לפיכך, הריני לקבוע כי אין בהסכם דבר וחצי דבר המונע מבית המשפט לעשות לטובת הילד, ובכלל זה לאשר לילד לינה אצל האב, בנסיבות שתוארו לעיל.

ג. הטעם השלישי – "...במצב היחסים הנוכחי בין ההורים ולאור התנגדות חריפה מצד האם, שינוי תנאי ההסכם הנוכחי בעקבות הרצון של האב, עלול להסלים את הקונפליקט בין ההורים לדרגות גבוהות יותר וכתוצאה מכך לערער את מצבו הרגשי של הילד".

גם כאן, ובכל הכבוד, הנימוקים אינם מקובלים עלי כלל ועיקר. אין כל אפשרות לקרוא את האמור לעיל זולת לכך כי עורכות התסקיר בחרו, אף אם לא התכוונו לכך, ליתן משקל יתר לאיומיה של האם להסלמת הקונפליקט וניכר כי שיקול זה ("שקט תעשייתי") גבר על יתר השיקולים, התומכים בלינת הילד אצל האב.

לפיכך, אני מוצא כי אין בטעם זה כדי לגבור על יתר הטעמים התומכים בלינה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

5. לנוכח כל האמור לעיל, אני מוצא כי לינת הקטין אצל האב, תיטיב עם הקטין, תתרום לביסוס הקשר שלו עם האב, בדיוק כפי שנכתב בתסקיר ובאותיות מודגשות עם קו תחתי.

הדיון מיום 6.1.14:

6. ביום 6.1.14 התקיים בפני דיון בעניין התסקיר וסוגיית הלינה אצל האב. **עלי לומר ללא כחל וסרק, כי התרשמותי הבלתי אמצעית מהאם הייתה כי זו מבקשת לנכס לעצמה את הילד, וכי סירובה לאפשר לילד ללון אצל האב אין לו דבר וחצי דבר עם טובת הילד, אם כי עם רצונה הבלתי מתפשר של האם לקבוע, היא ולא אחר, מה יעשה בעניינו.**

7. התרשמתי כי האם חוששת מתביעתו של האב. היא חוששת פן יוחלט על הרחבת המשמורת ומתן לינות נוספות. האם שמה עצמה במרכז ולא את הילד, כמי שהיה מצופה ממנה. במהלך הדיון, כל אימת שהאב ביקש לומר דבר מה, היסתה אותו האם ופשוטו כמשמעו, סירבה לאפשר לזה לומר את דבריו. בשלב מסוים, לא נותרה לי כל ברירה והכתבתי לפרוטוקול:

"הערת ביהמ"ש: כבר חדלתי לספור את מס' הפעמים בהן הנתבעת נכנסת לדברים ומפריעה לתובע לומר את שעל ליבו. פעם אחר פעם ביקשתי את הנתבעת לבל תפריע, פעם אחר פעם היא הבטיחה שזאת הפעם האחרונה ופעם אחר פעם היא שבה להפריע. ביהמ"ש מודיע בזאת כי היה ותירשם הפרעה נוספת, הדיון יפסק והחלטה תינתן עפ"י החומר שבתיק ביהמ"ש". (עמ' 6, שורות 2-6).

8. חרף בקשתו להרחבת הסדרי הלינה, הוכיח האב בגרות וגישה פרקטית, עת אמר: **"אני מוכן שבשלב ראשון הילד ישן אצלי פעם בשבועיים, בסוף השבוע. אני רוצה שיהיה לאם קל בנושא הזה...."** (שם, שורות 9-10).

9. במהלך הדיון, האם נשאלה: **"אם וככל שהאב היה מוותר כעת על תביעה למשמורת, האם הייתם מסכימים ללינה אחת לשבועיים בביתו של האב?"**. את אשר אירע מיד לאחר מכן, אין אלא לתאר כפארסה שלא כיבדה איש מהנוכחים. למשמע השאלה, **הנהנה האם בראשה** ואילו ב"כ אשר הבין את משמעות תשובתה מיהר להשיב בשמה: **"לא. אני משיב שלא"**. מיד לאחר מכן, המתקו השניים סוד, וכמעשה פלאים, הודיעה האם: **"לא הבנתי נכון"** (עמ' 7, שורות 13-23).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

10. מאחר הצדדים לא הגיעו להסדר, הודעתי כי אתן החלטתי בעניין ואף הודעתי כי אפסוק הוצאות בהתאם לתוצאה.

הודעת האם על הסכמתה ללינת הקטין אצל האב:

11. בטרם ניגשתי לכתוב החלטתי, הגישה האם – בעצמה ובכתב יד – "הודעה ובקשה" לפיה היא מסכימה להצעת בית המשפט ללינת הילד אצל האב אחת לשבועיים והמשך בחינת הנושא על ידי פק"ס (זו הייתה הצעתי, אשר חזרתי עליה במהלך הדיון יותר מפעם אחת וכל מי שיטען אחרת, יעשה זאת על אחריותו בלבד). חשוב לציין כי בהודעה זו, אשר נכתבה בכתב ידה של המשיבה, נכתב בין היתר (כך במקור): **"אני עושה זו על דעת עצמי ולא מהעו"ד שלי"**, ובשול השמאלי של הדף נכתב: **"עו"ד סביר מאשר חתימת [האם]"**.

12. לפיכך, ניתנה על ידי החלטה לפיה יתקיימו הסדרי ראייה בין האב לבין הקטין, הכוללים לינה אחת לשבועיים בערב שבת. כמו כן, הוזמן תסקיר משלים ונקבע דיון נוסף ליום 10.4.14.

הבקשה מיום 9.1.14:

13. חרף האמור לעיל, ואם לא היה די בפארסה שהתקיימה באולמי ותוארה לעיל, שלושה ימים לאחר מכן, ביום 9.1.14 מצאה לנכון המשיבה להגיש, באמצעות ב"כ, בקשה שזו כותרתה: **"בקשה ובקשת הבהרה להחלטה בבקשה מספר 7 ומספר 9"**. במסגרת בקשה זו, נטען מן היקב ומן הגורן, מדוע אין לאפשר לינת הקטין אצל האב, ובהתייחס להודעת האם, שחלקים ממנה צוטטו לעיל, נרשם: **"כתוצאה מרצף האירועים המצער, הגישה המבקשת בקשה על דעת עצמה לכבוד בית המשפט מתוך פחד על לחמו וכספו של הקטין, בו היא מבקשת קבלת תסקיר משלים על מנת לבחון את הצעתו של בית המשפט...."** (סעיף 5 לבקשה).

14. ובכן; את הבקשה הגישה המבקשת ואם וככל שסבור מי שסבור כי אין לה יכולות לקחת החלטות בעניין לינה הקטין אחת לשבועיים מבלי שהחלטות אלו תיבחנה על ידי "אפוטרופוס" כלשהו, ייתכן והדבר יכול ללמד על שאר יכולותיה ההוריות, ולא אוסיף. מעבר לכך, את חתימתה של המשיבה על גבי אותה בקשה אישר, לא אחד מאשר ב"כ של המשיבה, אשר הגיש בשמה את הבקשה מיום 9.1.14.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

15. פעם נוספת, מוצאים אנו בבקשתה של האם מיום 9.1.14 "איומים" מרומזים יותר ומרומזים פחות, על שעלול לקרות אם וככל שלינת הילד אצל אביו תאושר. המשיבה מעלה על נס את קביעתה של פק"ס כי לינה עלולה לגרום להסלמה, תוך שהיא מתעלמת כליל מהעובדה כי שאלת ההסלמה נעוצה אך ורק במעשיה של האם, הא ותו לא! אין בפני בית המשפט כל ראיה, ולו זיק של ראיה, כי האב יביא להסלמה אם וככל שהילד ילון אצלו ואולם יש בפני בית המשפט ראיה ברורה ומוצקה, שלא ניתן להתעלם מקיומה, שאם וככל שאורה על לינה, ותיווצר הסלמה, הרי שיש לתלות את האשם באי מסוגלותה או באי נכונותה או באי הסכמתה של האם להסכין עם לינה זו.
16. הבקשה הועברה לתגובת הצד שכנגד, אשר דחה אותה מכל וכל, תוך שהוא טוען כנגד התנהלותה הבעייתית של האם, על המניפולטיביות בה היא נוקטת וכו'.
17. לאחר שקילה ובחינה של הסוגיה שעמדה לפתחי, אני בדעה ברורה ומוצקה כי יהיה זה לטובתו של הילד ללון אצל האב וכי בקשה האם, טוב היה לה שלא הייתה מוגשת משהוגשה.
- סהדי במרומים; כיצד לינה, אחת לשבועיים, של ילד קטן האוהב את אביו, אשר אוהבו יכולה להזיק לילד וכיצד זה שאימו של הילד, לא משכילה להבין כי סירובה לאפשר את הקשר התקין בין האב לבין הילד, יפגע בראש ובראשונה בילד עצמו.
- האם טענה מפה ומשם על מקום מגוריו של האב, עם הנפשות המתגוררות עמו (הוריו) ועל היותו של המקום, בלתי ראוי ללינת הקטין. טענותיה אלו של האם נבדקו על ידי עורכות התסקיר ולא נמצא בהן דבר. למרות זאת, וחרף העובדה כי האם לא ביקרה בדירת האב מזה תקופה ארוכה, היא "יודעת" לספר על מצב הדירה, על מי ומה מתרחש בה והכל מבלי לתת לאמור בתסקיר לשנות דעתה זו.
18. באשר ללינת ילדים, ככלל, אצל הוריהם - לשיטתי, זוהי זכותו הטבעית של כל ילד לחוות הורות טובה ומעשירה עם שני הוריו, ובכלל זה יש לאפשר לילד להיות בקשר גם בביתו של אב. ברירת המחלל הינה לאפשר הורות נטולת הגבלות על מי מההורים, אלא אם כן מובאת ראיה כי פעילות כלשהי אינה לטובת הילדים. הגישה לפיה הורה יאלץ להמציא "תעודת יושר" בכדי לזכות בלינת ילדיו אצלו, מן הראוי שתיעקר מהשיח ההורי. כל ילד, באשר הוא ילד, זכאי ללון ולשהות עם שני הוריו ולהיות חלק מחוויה מעשירה זו.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

דברים אלו נכתבו על ידי הן בעתירות של אם לקיום הסדרי ראייה (השווה: תמ"ש 12676-12-12, פורסם במאגרים) והן בעתירות של אב לקיום הסדרי ראייה (השווה: תמ"ש 55701-05-12, פורסם במאגרים).

19. אוסיף ואומר כי לכל ילד, שלו אב ואם, זכות להיות בקשר טוב ומיטיב הן עם האב והן עם האם. עסקינן בזכותו של הילד, זכות שניתן להגבילה אך ורק מנימוקים של טובת הילד ומחשש לפגיעה בטובת הילד. בכל אותם מקרים בהם אין חשש לפגיעה בטובת הילד, על בית המשפט לעשות כל שביכולתו על מנת להבטיח כי זכויותיו של הילד לקשר עם שני הוריו תישמרנה ותיושמנה בקפידה. במקרה דנן, האם מאיימת בהסלמת המצב, היא מודיעה כי היה והילד ילון אצל האב, יגרום הדבר לקונפליקט בינה לבין האב, וכפועל יוצא הילד יינזק. בעניין זה טוב יעשו ההורים באם ישימו לנגד עיניהם כי היה ואתרשם בעתיד כי מי מההורים אינו מכבד את הורותו של ההורה השני, מסית, מונע או מסכל הסדרי ראייה תקינים בין הילד לבין ההורה השני, הרי שיינתן לכך משקל רב בשאלת המשמורת ובסוגיית יכולותיו ההוריות של כל אחד מהצדדים.

20. ההלכה הפסוקה הכירה בכך, ששמירה על קשר רצוף ומשמעותי של הילדים עם ההורה הלא משמורן עולה בקנה אחד עם טובתו של הילד והולמת את האינטרסים שלו. וכך בבג"ץ 40/63 לורין נ' יושב ראש ההוצאה לפועל, פ"ד יז 1709: **"כשההורים חיים בנפרד והילד נמצא ברשות אחד מהם, טובתו היא – בהעדר נסיבות מיוחדות המחייבות אחרת – שיבקר ויבלה בבית ההורה האחר לעתים מזומנות"** (שם, עמ' 1707).

21. במאמרו של ד"ר מוטי חיימי, **"הסדרי מחייה של ילדים לאחר פרידה וגירושין: תובנות ממחקרים חדשים"**, (פורסם באתר פסקדין), מביא המחבר מסקנות ממחקרים, לאמור כי:

"בקרב משפחות שחו פרידה וגירושין ללא היסטוריה של אלימות, לילדים בגילאי 4-6 שנים, שלנו לילה אחד או יותר אצל אביהם - הייתה הסתגלות פסיכולוגית וחברתית טובה יותר בהשוואה לילדים שלא זכו ללינות אצל האבות.

על אף שלא היה קשר בין לינות בבית האב לבין ההסתגלות הפסיכולוגית בקרב הקבוצה של גילאי 0-3 שנים, ההורים דיווחו על פחות בעיות חברתיות ובעיות קשב בקרב ילדים למשפחות בהן היו לינות לילה, בהשוואה למשפחות שבהן לא היו לינות לילה. בקרב הילדים הצעירים הללו – לוח זמנים עקבי היה פרדיקטור חשוב בהסתגלות טובה של הילדים."

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

22. בתמ"ש (ת"א) 87471/00 פלוני (קטין) נ' פלוני (פורסם בנבו), הובאה סקירה רחבה על חשיבות דמותו של האב בחיי ילדיו, תוך מתן דוגמאות לשלל אירועים בחייו של קטין, מילדותו ועד לבגרותו. מסקנות המחקרים שהובאו בפסק הדין הינן חד משמעיות והן תומכות בקיומו של קשר תקין ורציף בין האב לבין ילדיו, לאמור:

"השפעת דמות האב על חיי-הקטין – משכילים אותנו אותם מחקרים – רבת-משמעות היא. מדובר בהשפעה רחבה, שזרועותיה חובקות תחומים שונים ומגוונים, מתמתחות ומגיעות מרגע הולדתו של הצאצא עד קצה-חייו ואפילו נוגעות בעתיד ילדיו, יוצאי חלציו שטרם באו לעולם. המחקרים בהם מדובר ובהם עוד נדון הרבו לבחון את ההשפעה שיש לדמות האב על חיי הזכרים במשפחה דווקא..." (שם, עמ' 866).

23. ובהמשך:

"פארל בחן, בין-היתר, את הנושא של ילדים שגדלו בעקבות גירושי הוריהם רק עם הורה אחד, ואת ההשפעה שהייתה לעובדה זו ולטיב הקשר עם ההורה הלא-משמורן (האב) על הילדים. לטענתו, ככל שהאב מעורב יותר בחיי-הקטין, כך הילד נפתח בקלות רבה יותר לסביבה, יוצר קשרי-אמון ומכניס אנשים חדשים לחייו. לעומת זאת ילדים אשר אין דמות אב בחייהם עשויים לפתח סימפטומים שונים המעידים על קשיים נפשיים, כגמגום, הרטבה, סיוטי-לילה, עוינות-יתר כלפי מבוגרים ועוד. מדובר בבעיות פסיכולוגיות שלובשות ופושטות צורות שונות ומשונות, אבל בסיסן אחד." (שם, עמ' 869).

24. לאחר כל זאת, המסקנה המתבקשת הינה, כדלהלן:

"עולה מהמפורט לעיל כי קיומה או אי-קיומה של דמות אב בחיי-הקטין, מיום היוולדו, עשוי להוות עבור הקטין "קרש-קפיצה" לחיים עצמם, מיום לידתו ועד היותו הוא בעצמו הורה. קיומה של דמות האב עשוי להוות תומך ומגן, בדיוק כשם שאי-קיומה עלול להוביל את הקטין אל פי תהום ופחת."

25. אף האמנה בדבר זכויות הילד 1989 (כתבי אמנה 1038 כרך 31 עמ' 221) (להלן – "האמנה") מכירה בחשיבות הקשר של ילד עם שני הוריו. האמנה, המסמך הבינלאומי המקיף והחשוב ביותר בתחום זכויות הילדים עד היום, שמהווה מקור משפטי מרכזי לעיגון זכויותיהם של ילדים ולעיגון חבות ההורים והמדינה למימושן, קובעת בסעיפים 7-9 את זכותו של הילד

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

להכיר את הוריו, להיות מטופל על ידם, לשמור על זהותו על קשרי משפחתו ולהיות בקשר עם שתי הדמויות ההוריות שלו.

26. בהמשך לכל זאת, קובע סעיף 18 לאמנה כי :

"המדינות החברות יעשו כמיטב מאמציהן להבטיח הכרה בעקרון כי לשני ההורים אחריות משותפת לגידול הילד והתפתחותו..."

27. בע"מ 1034/01 פלוני נ' אלמוני, דינים מחוזי 2002(3) 537, פרטה כב' השופטת סביונה רוטלוי, מה כוללת טובת הילד :

"כבר הודגש ע"י הרכב ביהמ"ש המחוזי בת"א, שבו נטלתי חלק, לא אחת, כי הזכות של ילדים לקשר עם שני ההורים הינה זכות בסיסית של קטינים המודגשת גם באמנה בדבר זכויות הילד... ואוסיף על כך כי במקביל לזכות זו של ילדים, מוטלת אחריות על ההורים לקיומו של קשר זה עם ההורה האחר, שכן אי קיום הקשר לא רק שפוגעת היא בעקרון טובת הילד, שהוא העקרון השולט בכל החלטה הקשורה בקטינים..." (עמ' 26 לפסק הדין).

28. שמירה על קשר רצוף ומשמעותי של הילד עם ההורה הלא משמורן עולה בקנה אחד עם טובתו והולמת את האינטרסים שלו. מכאן האחריות לשמירת הקשר מוטלת על שני ההורים (השווה: ע"א 493/85 פדידה נ' פדידה, פ"ד לט(3) 579; מא (חי) 1626/93 ליכטנשטיין נ' ליכטנשטיין (פורסם בנבו), אשר אושר ע"י בית המשפט העליון ברע"א 2184/99 פלונית נ' אלמוני (פורסם בנבו)).

סיכומם של דברים:

29. לאור כל האמור לעיל, מצאתי לנכון שלא להורות על ביטול החלטתי מיום 6.1.14, ולמען הסר ספק, החלטתי זו ונימוקיה הינם משום החלטה אף לגופם של דברים.

30. במסגרת בקשתה של האם, עתרה זו מלפני כי אורה על עיכוב ביצוע החלטתי, אם וככל שאחליט לאפשר לינה אצל האב. אף שלא הוגשה בקשה כדין בנושא זה, מצאתי לנכון ליתן דעתי בקצרה, לפיה הבקשה לעיכוב ביצוע נדחת.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 60038-06-13 פלוני נ' פלונית

31. דווקא בעת הזו אני סבור כי עיכוב ביצוע ומתן אפשרות לאם להמשיך ולנהוג
במניפולטיביות, תוך גריעת זכותו של הילד לקשר טוב עם האב הכולל לינה אחת לשבועיים,
עלול לגרום להסלמה דווקא ולא לרגיעה ובכל מקום, איני רואה ולא אוכל לראות כיצד לינה
של ילד קטן אצל אביו אחת לשבועיים עלולה להעמיד את הילד בסיכון כלשהו, שיש למונעו
בדרך של עיכוב ביצוע.

32. אני קובע בזאת כי בהתאם להתרשמותי מהצדדים ומהתנהלותם הכללית, ואף בהתאם
להתרשמות עורכות התסקיר מהאב ומהקשר שלו עם הקטין, לינת הקטין אצל האב תיטיב
עם הקטין ותחזק את הקשר שלו עם אביו. לצערי הרב, אין לי אלא לקבוע כי האם שמה לה
למטרה לחבל בקשר זה מתוך חשש בלתי לגיטימי בעליל כי נכונותה לאפשר לינת הילד אצל
האב, עשויה להביא את האב לדרוש מעבר ללינה אחת לשבועיים.

33. המבקשת תשלם למשיב הוצאות ההליך ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 7,500 ₪.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ד, 22 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

יהורם שקד, שופט